

II

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

PADOME

PADOMES LĒMUMS

(2007. gada 18. jūnijs),

ar ko Itālijas Republikai atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

(2007/441/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 395. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Itālija 2006. gada 9. oktobra vēstulē, kas 2006. gada 11. oktobrī reģistrēta Komisijas Ģenerālsēkretariātā, lūdz atļauju ieviest pasākumus, atkāpjoties no Padomes Direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze ⁽²⁾ noteikumiem, ar ko reglamentē nodokļu maksātāja tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams par pirkumiem, un noteikumiem, ar ko pieprasa uzskaitīt nodokli par saimnieciskās darbības aktīviem, kurus izmanto privātām vajadzībām.
- (2) Direktīva 77/388/EK ir aizstāta ar Direktīvu 2006/112/EK.
- (3) Atbilstīgi Direktīvas 2006/112/EK 395. panta 2. punktam Komisija 2007. gada 28. februāra vēstulē infor-

mēja pārējās dalībvalstis par Itālijas lūgumu. Komisija 2006. gada 21. novembra vēstulē paziņoja Itālijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu lūguma izvērtēšanai.

- (4) Direktīvas 2006/112/EK 168. pantā noteiktas nodokļu maksātāja tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams par precēm un pakalpojumiem, ko tas saņēmis izmantošanai darījumos, par kuriem uzliek nodokli. Tās pašas direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunktā ietverta prasība uzskaitīt PVN, ja saimnieciskās darbības aktīvus izmanto privātām vajadzībām.
- (5) Ir sarežģīti precīzi nodalīt transportlīdzekļu izmantošanu privātām vajadzībām, un pat tad, ja tas ir iespējams, attiecīgā metode bieži vien ir apgrūtināta. Atbilstīgi pieprasītajiem pasākumiem transportlīdzekļiem, kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai, PVN apmēru, ko ir tiesības atskaitīt saistībā ar izdevumiem, ar dažiem izņēmumiem būtu jānosaka kā vienota procentu likme. Pamatojoties uz pašlaik pieejamo informāciju, Itālijas iestādes uzskata 40 % likmi par pamatotu. Lai novērstu nodokļa dubulto uzlikšanu, vienlaicīgi būtu jāaptur prasība veikt PVN uzskaiti attiecībā uz transportlīdzekļa izmantošanu privātām vajadzībām, ja uz to attiecas minētais ierobežojums. Šos pasākumus var pamatot ar nepieciešamību vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru un novērst izvairīšanos no nodokļa maksāšanas ar nepareizu uzskaiti.

- (6) Šo izņēmuma pasākumu darbības termiņš būtu jāierobežo, lai ļautu novērtēt to efektivitāti un procentu likmes piemērotību, jo ierosinātā procentu likme pamatojas uz sākotnēju izpēti saistībā ar izmantošanu saimnieciskajai darbībai.

⁽¹⁾ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/138/EK (OV L 384, 29.12.2006., 92. lpp.).

⁽²⁾ OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/98/EK (OV L 363, 20.12.2006., 129. lpp.).

- (7) Komisija 2004. gada 4. novembrī iesniedza priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 77/388/EEK (tagad Direktīva 2006/112/EK) attiecībā uz tiesībām atskaitīt PVN ⁽¹⁾. Izņēmuma pasākumu darbības termiņam būtu jābeidzas, kad stājas spēkā ierosinātā direktīva, ja tas notiek agrāk nekā šajā lēmumā minētajā dienā,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 168. panta, ar šo Itālijai atļauj ierobežot tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams par izdevumiem saistībā ar mehāniskiem autotransporta līdzekļiem, kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai, tā, ka minētās tiesības nepārsniedz 40 %.

2. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, Itālija neuzskata, ka transportlīdzekļa izmantošana privātām vajadzībām ir pakalpojumu sniegšana par atlīdzību, ja transportlīdzeklis ir nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības aktīvu daļa un ja uz minēto transportlīdzekli attiecas atskaitīšanas tiesību ierobežojums saskaņā ar šo lēmumu.

3. pants

Ar šo lēmumu atļautais atskaitīšanas tiesību ierobežojums neattiecas uz izdevumiem saistībā ar transportlīdzekļiem, kas ietilpst kādā no turpmāk minētajām kategorijām:

- transportlīdzeklis, kas ietilpst nodokļu maksātāja preču krājumos, tam veicot saimniecisko darbību,
- transportlīdzeklis, ko izmanto kā taksometru,
- transportlīdzeklis, ko autoskola izmanto mācībām,
- transportlīdzeklis, ko izīrē vai iznomā,
- transportlīdzeklis, ko izmanto tirdzniecības pārstāvji.

4. pants

Attiecīgajos izdevumos ietilpst transportlīdzekļa pirkšana, tostarp līgumi par montāžu un tamlīdzīgi, ražošana, iegāde Kopienas iekšienē, ievēšana, noma vai īre, pārveidošana, remonts vai tehniskā apkope un izdevumi par precēm vai pakalpojumiem saistībā ar transportlīdzekļiem un to izmantošanu, tostarp par smērvielām un degvielu.

5. pants

Lēmuma 1. un 2. pantu piemēro visiem mehāniskiem transportlīdzekļiem, izņemot lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktoros, kurus parasti izmanto cilvēku vai preču pārvadāšanai pa autoceļiem un kuru maksimālā atļautā masa nepārsniedz 3 500 kilogramus, un kuriem nav vairāk par astoņām sēdvietām, neskaitot vadītāja vietu.

6. pants

Novērtējumu par šā lēmuma piemērošanas pirmajiem diviem gadiem, tostarp piemērojamās ierobežojuma procentu likmes novērtējumu, iesniedz Komisijai, kad pagājuši divi gadi no šā lēmuma stāšanās spēkā, bet jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 2009. gada 31. decembrī.

7. pants

Lēmuma darbības termiņš beidzas dienā, kad stājas spēkā Kopienas noteikumi, ar ko nosaka tos izdevumus saistībā ar mehāniskiem autotransporta līdzekļiem, uz kuriem neattiecas pievienotās vērtības nodokļa pilnas atskaitīšanas tiesības, bet ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī.

8. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Luksemburgā, 2007. gada 18. jūnijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
F.-W. STEINMEIER

⁽¹⁾ OV C 24, 29.1.2005., 10. lpp.